

POSTULATY I KOMENTARZE
Państwowych Wyższych Szkół Zawodowych
do dokumentu Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego
Założenia do ustawy o zmianie ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym
(w sekwencji rozdziałów i podrozdziałów tego dokumentu)

I.3. Jesteśmy szczególnie zainteresowani postulatem dotyczącym **statusu doktoranta osób, które nie są uczestnikami studiów doktoranckich**, gdyż jest to podstawowa droga rozwoju własnej młodej kadry PWSZ. Szczególnej uwagi wymaga tu ujednoczenie zasad finansowania – dostęp do środków na badania oraz środków na pokrycie kosztów przewodu, niezależny od statusu naukowego szkoły. Stanowisko to zostało wyrażone w **Uchwale Nr 8** Nadzwyczajnego Zgromadzenia Plenarnego naszej Konferencji 29 listopada 2006 roku, która w punkcie 2 stwierdza:

Rektorzy z zadowoleniem przyjmują te elementy propozycji nowego systemu finansowania wyższych szkół publicznych, które uwzględniają specyfikę oraz warunki działania PWSZ.

Równocześnie zwracają uwagę, że system ten w niedostatecznym stopniu zapewnia finansowanie badań naukowych w tych szkołach, w szczególności środki na rozwój własnej kadry naukowej, w tym pokrycie znacznych kosztów przewodów doktorskich i habilitacyjnych, osób zatrudnionych w PWSZ na pierwszym miejscu pracy.

II.1. Podtrzymujemy również w pełni punkt 1 powyższej **Uchwały**, który stwierdza:

Rektorzy z uznaniem przyjmują potwierdzenie przez Ministra, że dyskutowane wdrożenie Art.28. ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym, dotyczącego związków uczelni publicznych, może się odbywać wyłącznie na podstawie autonomicznych decyzji Senatów zainteresowanych szkół.

*Równocześnie poinformowani o trwających pracach nad nowelizacją ustawy **Rektorzy wnoszą o nie dokonywanie zmian zapisów ustawy, które ubezwłasnowolniłyby Senat PWSZ, w tym zakresie.***

Co najmniej dyskusyjne wydaje się stwierdzenie, w ostatnim zdaniu tego punktu dokumentu o *utrudnionej rekrutacji w mniejszych miastach*, gdyż z naszych obserwacji wynika przeciwne zjawisko.

III.1. Ponawiamy nasz postulat, uznany już za zasadny, **wdrożenia odrębnego algorytmu dotowania PWSZ**. Zatrudnienie profesury w drugim miejscu pracy w szkołach zawodowych, wynikające z przyjętych regulacji prawnych, oraz wczesny okres budowania własnego warsztatu pracy naukowej (nie obligatoryjnej w świetle ustawy) z założenia **nie dają PWSZ szansy spełnienia wszystkich parametrów oceny w algorytmie opracowanym dla szkół akademickich**.

IV.2. Czy słuszne jest domniemanie, że przy rezygnacji z dyplomowej pracy magisterskiej na rzecz innych form sprawdzenia wiedzy, ta sama zasada mogłaby/ powinna dotyczyć niższych, w hierarchii wyższej edukacji, prac dyplomowych I stopnia (licencjackich i inżynierskich) zastępowanych szerszym sprawdzeniem umiejętności?

IV.4. Akredytowanie studiów doktorskich przez PKA jest co prawda konsekwentnym objęciem trójstopniowych studiów *bolońskich* przez jedno ciało oceniające, ale studia te mają wyraźnie inną specyfikę, w której najistotniejsze są badania naukowe, a nie samo uczenie się. Ten zakres ocen wpisuje się w system kwalifikacji karier, w modelu opartym na siedmio-obszarowym (ponad dziedzinowym) układzie sekcji Centralnej Komisji ds. Stopni i Tytułów. Jeżeli więc ustawa nie pójdzie tak daleko, aby zrezygnować z habilitacji i tytułu profesorskiego, co automatycznie zniesie zasadność istnienia CK, to właśnie temu gremium należy pozostawić zatwierdzanie uprawnień jednostki do doktoryzowania w danej dyscyplinie nauki (**zgodnie z VIII.2**).

V.2. (pierwsza •) Uważamy za niezasadne obniżanie wymagań kadrowych, stawianych, przy zakładaniu zamiejscowych jednostek, uczelni akademickiej, w stosunku do tych, jakie obowiązują szkołę zawodową, na tym samym (pierwszym) stopniu kształcenia.

(ostatnia •) Ta sama sprawiedliwa zasada **konkursowej** rekrutacji powinna obowiązywać przy naborze na drugi (magisterski) stopień studiów, bez możliwości uprzywilejowania absolwenta własnej uczelni.

V.3. Właśnie tego typu „post-gradualne” (ale nie w obecnym rozumieniu studiów podyplomowych) **jednostki zamiejscowe, zwłaszcza kształcące na II stopniu, byłyby bezcenne w miastach-siedzibach PWSZ.** Tu jest przestrzeń do wchodzenia w związki szkół publicznych – uczelni akademickich i szkół zawodowych, które chętnie wygospodarowałyby przestrzeń dydaktyczną dla tych pierwszych, aby dać możliwość kontynuowania studiów swoim absolwentom, w bliskości domów rodzinnych.

VI.2. Jesteśmy przekonani, że zapewnienie drożności absolwentom studiów zawodowych I stopnia do dalszych stopni kształcenia, nie daje zbyt dużego manewru zmiany podstawowego standardu kierunku studiów. Możliwości kształcenia bardziej pragmatycznego wiążą się z wymiarem praktyk i innych form zajęć praktycznych, rzeczywistą (finansową) możliwością zatrudniania ekspertów spoza szkolnictwa wyższego, a przede wszystkim z elastycznością w wydłużaniu okresu studiów I stopnia z podstawowych 6 do 7 czy nawet 8 semestrów (zwłaszcza tam gdzie wymagają tego standardy europejskie).

VII. W pełni popieramy zamierzenia sformułowane w tym rozdziale. Inkorporowanie kolegów nauczycielskich było ważnym elementem wstępnych założeń tworzenia PWSZ, ale z różnych względów, przeważnie personalnych, ten proces nie wszędzie się powiódł.

XI. Uważamy, że jedną z nieprawidłowości konstrukcji dotychczasowej ustawy, wręcz dyskryminującą środowisko naszych szkół, jest nie wprowadzenie do niej naszej Konferencji, skupiającej rektorów wszystkich (34) PWSZ. Rektorzy wykazali dużą determinację stanowienia odrębnego bytu organizacyjnego, przez zrzeszenie się w stowarzyszenie na podstawie odrębnej ustawy. Mając świadomość, że trzecia konferencja częściowo zakłóca podział szkół na akademickie i nieakademickie, nie widzimy powodu, aby te drugie nie mogły być pluralistycznie reprezentowane przez dwie konferencje, które łączy co prawda edukacja zawodowa I stopnia, ale znacznie bardziej różnią stosunki własnościowe i gospodarka finansowa oraz wynikający z nich ustrój prawny.

Gdyby w pracach nad nowelizacją ustawy nie uległa zmianie obecna redakcja Art. 54 jego punkt 3. , w konwencji dwóch poprzednich, powinien brzmieć:

>Publiczne uczelnie zawodowe, w których kształci się łącznie więcej niż połowa ogólnej liczby studentów studiujących w publicznych uczelniach zawodowych, mogą utworzyć Konferencję Rektorów Publicznych Szkół Zawodowych.<